

[Inge Fischer Møller.]

forsikringer. Også her har jeg nogle erfaringer, og jeg kunne fortælle lange historier om, hvor vanskeligt det kan være at få forsikrings-selskaber til at udbetale beløbene. Vi må have nogle regler, der dækker den skade, man har forsikret sig imod, og udbetalingen skal foregå uden alt for meget tovtækkeri.

Jeg er godt klar over, at det er et vanskeligt område, og jeg vil heller ikke her ved første behandling – specielt ikke, når jeg har henvist til ministerens fremsættelsestale – lægge op til en meget bred debat omkring enkeltheder, det vil jeg vente med, men jeg vil godt understrege endnu en gang, at jeg er glad for, at ministeren i fremsættelsestalen har lagt op til stor åbenhed.

En ny forsikringslov må dels sikre det offentliges indsigt, dels sikre forbrugerne. Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil føre til, at vi får en lov med nogenlunde følgende resultat: Forsikrings-selskaberne skal opfylde deres forsikringspligt i henhold til de aftaler, der er truffet. Policerne må udarbejdes på en sådan måde, at der er fuld klarhed over, hvad man er forsikret mod, og hvad der dækkes. Præmierne skal fastsættes på en sådan måde, at de står i et rimeligt forhold til de fordele, forsikringstagerne opnår. Forsikringstagerne skal have indflydelse, og aftalerne skal være rimelige. Der skal, som jeg nævnte, være kontrol med forsikrings-selskaberne, og der skal også være kontrol med udbud af forsikringstilbud, ligesom der skal være et rimeligt dækningsgrundlag for den forsikring, man tegner. I den forbindelse vil jeg godt indskyde, at vi nok burde se på, om ikke vi har nogle forsikringer, der er overflødige.

Vi skal også have sikkerhed for, at den enkelte forbruger gennem indgåelse af aftalen med forsikrings-selskabet opnår dækning for de situationer, han eller hun har brug for.

Vedrørende den offentlige repræsentation, der er tænkt på i de større selskaber, vil jeg godt understrege, at vi også må sikre, at vi får repræsentanter ind, der har en reel mulighed for at varetage opgaverne. Når jeg fremhæver det her, er det, fordi det er vanskeligt at vurdere forsikringsområdet. Det kan være vanskeligt at vurdere serviceniveau og policesproget. Det må der tages hensyn til, når der udpeges repræsentanter.

Der må også under udvalgsarbejdet ses nær-

mere på finansieringen af tilsynet med selskaberne. Jeg vil godt her indskyde, at jeg er ked af, at man kun har nævnt offentlig repræsentation i de store selskaber. Hvad med de små?

Jeg vil endnu en gang henlede opmærksomheden på begrebet redelig forretningsskik som nævnt i lovforslagets § 5. Denne paragraf bør nok formuleres mere klart for at undgå tvivl om, hvem der skal betale. Vi må have nogle faste regler, der også indeholder restriktioner, såfremt forsikringsselskaber ikke overholder de aftaler, der bliver indgået.

Til slut vil jeg godt henlede opmærksomheden på lovforslagets § 48, hvorefter man giver mulighed for at udstede friaktier eller fondsaktier, som det er nævnt i forslaget. Er det rimeligt? Kan man ikke frygte, at bestyrelsen sidder inde med et så godt økonomisk grundlag, at den på baggrund heraf udsteder friaktier til aktionærerne?

Til slut vil jeg godt understrege, at jeg ikke med disse få bemærkninger har stillet mig fuldt tilfreds med forslaget, men jeg kan stille mig tilfreds med det ud fra de bemærkninger, som handelsministeren er kommet med. I fremsættelsestalen er det præciseret, at handelsministeren er positivt indstillet over for andre synspunkter og nye forslag, og jeg har haft en drøftelse med ham og ved, at han vil stå ved sit ord. Jeg kan tilsige socialdemokratiets positive velvilje til et meget grundigt udvalgsarbejde med det formål at nå frem til en god lov.

H. C. Hansen (FP):

Fremskridtspartiet vil hverken have lod eller del i det lovforslag vedrørende forsikringsvirksomhed, som er til behandling i dag. Lovforslaget giver regering og embedsmænd en række rettigheder, mens der er langt imellem de rettigheder, som selskaberne beholder. Såfremt lovforslaget vedtages, får vi ikke som med pengeinstitutterne et stiltfærdigt tilsyn med forsikringsselskaberne, men et totalt bestemmende forsikringsbureaukrati, der gør statsovertagelse af selskaberne ganske naturlig.

Lovforslaget består af ikke mindre end 243 paragraffer, der er delt op i 28 kapitler. En kommission, som har arbejdet ikke mindre end 14 år, er nået til den konklusion, at et nyt lovitiativ ikke var påkrævet. Kommissionen af-dækkede ingen væsentlige fejl ved den måde, der er blevet drevet forsikringsvirksomhed på i